

21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

† Κυριακή Α' Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).

Ἰοσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†610).

Ἦχος πλ.δ', ἑωθινὸν ἦ.
(τυπικὸν Τριωδίου §§28-30).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος πλδ Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχες τη φω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

M^{Nη} η εκκλη νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

O^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^ν_{δλ}

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα ρελ

θω^ν_{δλ}

Φ^{Νη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν_{δλ}

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ινμου

την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ του ε ξο μο

λο ^χ γη σασθετω ο νο μα τι σου ^ν

Ε^{Νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ^ν _{δλ} ο ο τι ηυ δο κη σασ του

ε λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^ν _{δλ}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Δ _{δλ} ^χ ε ως ου αν τα πο

δωσ μοι ^ν _{δλ}

K^{Nη} υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ι ψησ η μας

α πο του προ σω που σου ^ν _{δλ} αλ λα ευ δο κη σον του ε

λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^ν _{δλ}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^Δ _{δλ} ^χ ει σα κου

σον της φω νησ μου ^ν _{δλ}

X^{Nη} αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι

ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον ^ν _{δλ} συ γαρ ε δε ξω

πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α

σε ε ως ^ν _{δλ}

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^Δ _{δλ} εις την φω νην ^Δ _{δλ} ^χ

της δε η σε ως μου ^ν _{δλ}

Ο^{νη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων
 γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος
 εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις βου λη η σει σταυ
 ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα
 αν θρωπον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α
 σε ε ως

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

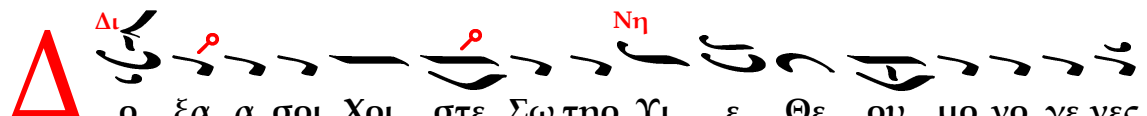
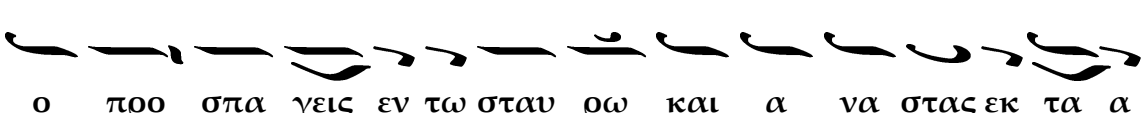

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Τ^{νη} ην εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν
 Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον
 γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος και ε
 δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ον
 και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

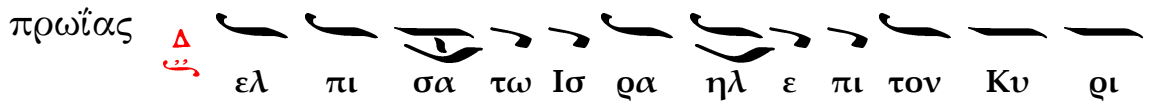

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

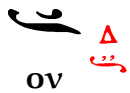

 ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες

 ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ τα α

 φουτρι η η με ε ρος

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

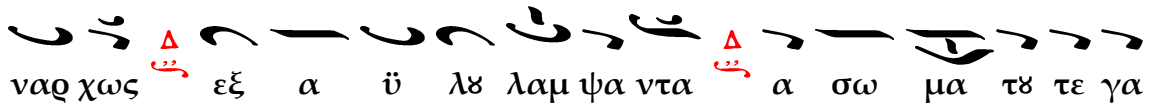

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ

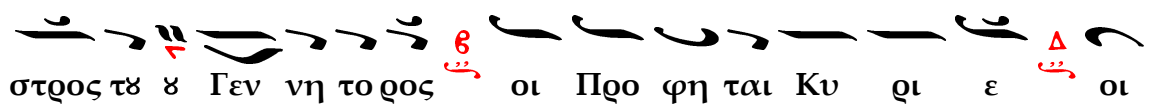

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

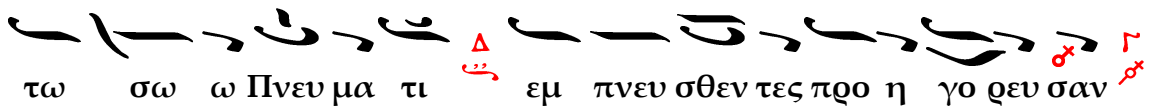

 πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

 ον

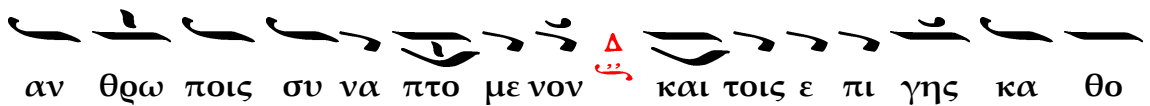

 ε τον α κα τα λη πτον προ ε ω σφο ρα α

 ναρχως εξ α υ λ λ α μ ψ α ν τ α α σω μα τ ε τε γ α

 στρος τ ε ς Γεν νη το ρος οι Προ φη ται Κυ ρι ε οι

 τω σω ω Πνευ μα τι εμ πνευ σθεν τες προ η γο ρευ σαν

 Παι δι ον ε σεσ θαι εξ Α πει ρο γα μ ε σα ρ κ ε με νον

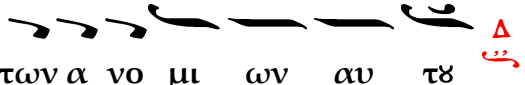

 αν θρω ποις συ να πτο με νον και τοις ε πι γης κα θο

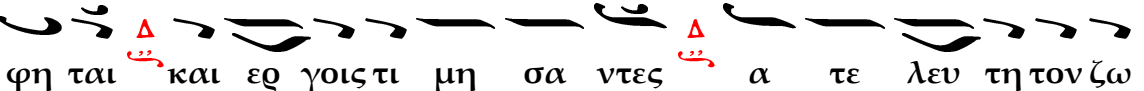

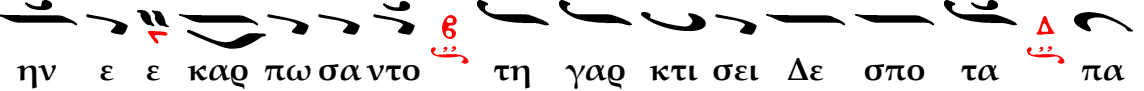

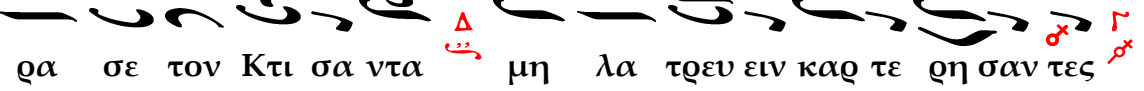

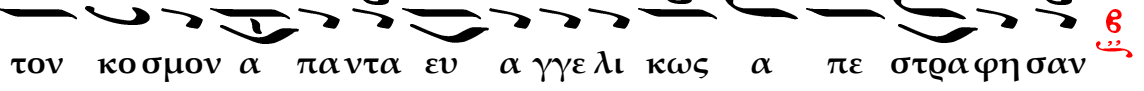

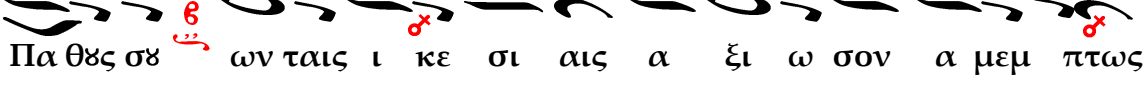

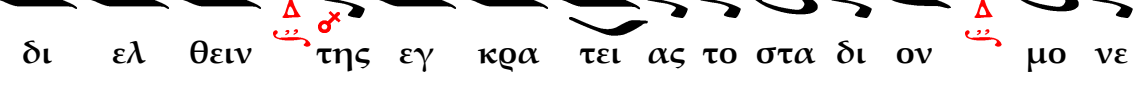

 ρω με νον δι ων ως Οι κτι ρμων ελ λα μ ψ ε ως α ξι ω

 σον της σης τ ε ς α νυ μ ν η ν τ α ς τ η ν α φ ρ α σ τ ο ν σ ε

 πτην Α να στα σι ιν

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σων

των α νο μι ων αυ τῶ

Λ ο γω σε κη ρυ ξα ντες οι θε η γο ροι Προ

φη ται και ερ γοις τι μη σα ντες α τε λευ τη τον ζω

ην ε ε καρ πωσαν το τη γαρ κτι σει Δε σπο τα πα

ρα σε τον Κτι σα ντα μη λα τρεν ειν καρ τε ρησαν τες

τον κοσμον α παντα ευ αγγε λι κως α πε στραφησαν

και συμ μορ φοι γε γο νασιν ου περ προ η γο ρευ σαν

Πα θς σῶ ων ταις ι κε σι αις α ξι ω σον α μεμ πτως

δι ελ θειν της εγ κρα τει ας το στα δι ον μο νε

Πο λυ ε λε ε ε

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Φ υ σει α πε ρι γρα πτος τη θε ῖ κη σῶ υ

παρχων επ ε σχα των Δε σπο τα σαρκω θεις η ξι ω σας

πε ρι γρα φεσ θαι της σα ρ κοσ προσ λη ψει γαρ και τα
 ι δι ω μα τα α νε λα βη ταυ της α παν τα δι
 ο το ει δος σθ το της εμ φε ρει ας εγ γρα φοντες σχε
 τι κως α σπα ζο με θα προς την σην α γα πη ην υ ψα
 με νοι και των ι α μα των την χα ριν α παν τλ μεν εξ
 αυ τσ των Α πο στο λων ε πο με νοι θει αις πα
 ρα δο σε σι ιν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 με νει εις τον αι ω ω να

Υπερ τι μον κο σμη σιν η τσ Χρι στσ Εκ κλη
 σι α των σε πτων α πει λη φε και α γι ων ει
 κο νων τσ Σω τη ρος Χρι στσ και της Θε ο μη το ρος
 και Α γι ων Πα αν των φαι δρο τα την α να στη λω
 σιν δι ης φαι δρου νε ται και κα τα γλα ι ζε ται χα ρι
 τι και στι φος α πο βαλ λε ται των αι ρε τι κων εκ
 δι ω κσ σα και α γα λλο με νη δο ξα ζει τον φι

λαν θρωπον Θεον τον δι αυτην υπομειναντα
παθητα εκσι αα

Ἦχος Δι-Θ

Δοοοξα Πααατρι ι ι και Υι υι ω και
Αγι ι ω Πνε ευ μα τι

Ηχααρις εεπεελαμψεετηηης
αααληθειειας τα προ τυ που μεεενα
πααλαιαισκιωωδωσ νυν α να φαν δο ο οον εκ
τετεεελεεεεσται ι δου ου γαρ η
η Εε εκκλησι ια την εν σω μον ει κο να
Χρι ι στου ως υ περ κο σμι ο ον κο ο ο σμο ον
εεεεπαμφι ι εεεν νυ υ υ υ ται της
σκη νης του ου ου μαααρ τυ ρι ι ου τον τυ υπον
προ υ υ υ πο γρα α φου ου ου σα και την
ορθοδοξον πι ιστινκα τεεεεχου σα ι ι
να ον σε βο ο μεεεθα του ου του και αι

τη η ην ει κο ο να ^Δ δι α κρα τουν τε ε ε ες μη
 πλα νω ω ω με ε ε ε θα ^θ εν δυ σα σθω ω
 ω σα α αν αι σχυ υ νην ^Δ οι ου ου τω ω μη πι στε
 ε ευ ο ο ο ον τες ^θ η μιν γα αρ δο ο ξα του σα ρ
 κω θε εν το ος η μο ορ φη η η ^Δ ευ σε βω σ προ
 σκυ νου ου με ε ε νη ^Δ ου ου θε ο ο ποι οι οι
 ου ου με ε ε νη ^θ τα αυ την κα τα σπα ζο με
 ε ε νοι ^Δ πι στοι οι βο η η η η σω ω ω ω
 μεν ^Δ ο θε ος σω σο ο ον το ο ον λα ο ον
 σου ^Δ και ευ λο γη η σον την κλη ρο ο νο μι ι
 ι α α α αν σου ^Δ

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην ^ν
Ο^{Δι} Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α

φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης
 γης ω ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις συ
 να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε
 ε ε νσ ς γαρ α α γνης σαρκ α προσ λα α α βο με ε
 νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η
 η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ι Υι υι ος
 δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ
 πο ο ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε λει ο
 ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον
 α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ υ τ το ο ο ο ον
 τες ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ο ον
 η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ ε μη η τε ρ
 α νυ υ υ υ υ φε ε ε ευ τε ε λε η θη ναι τας
 ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

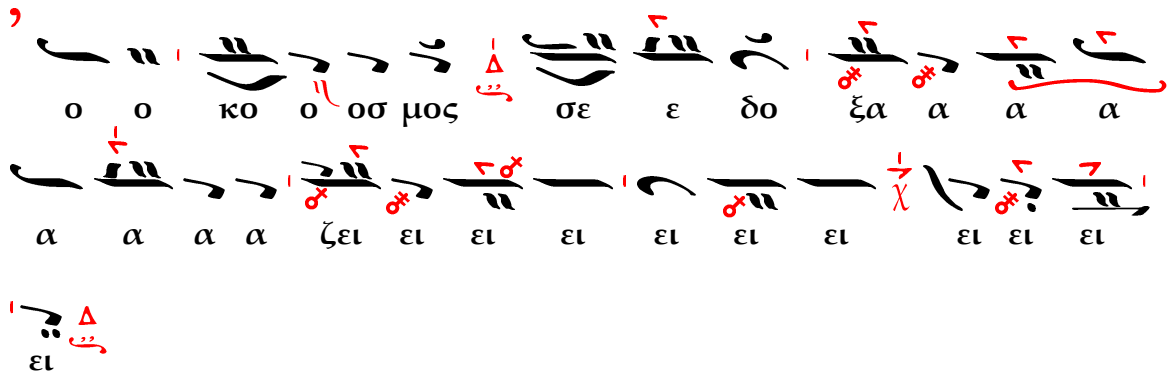
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

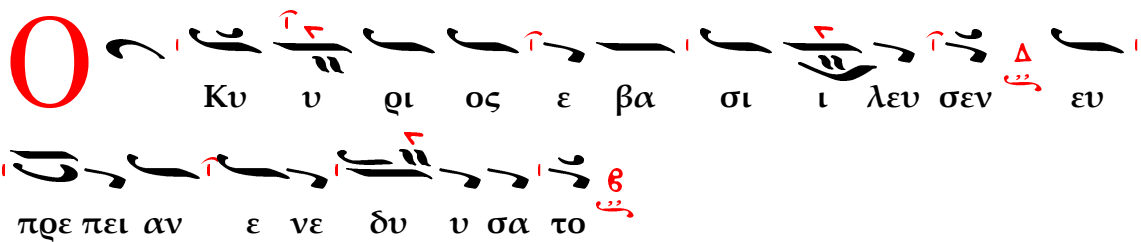
Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι ἰ ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι ἰ ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ἰ ο ο ο

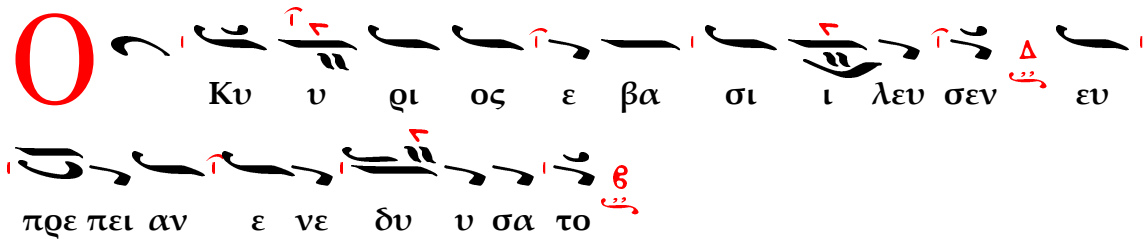

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

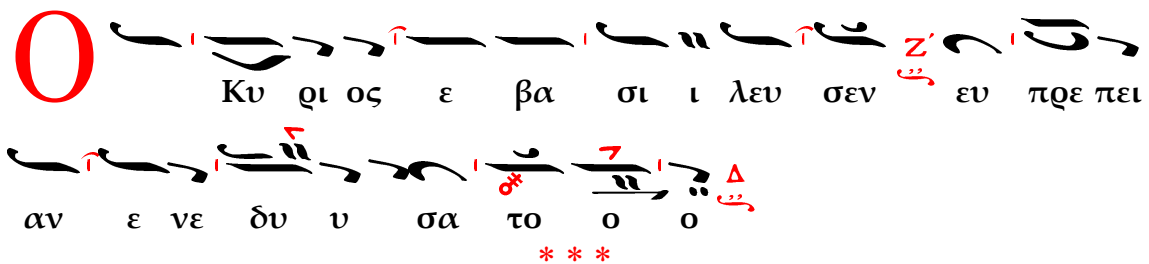
ᾠχος Δι-θη

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

A^{Νη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα νατον η ζω η η η
α θα νατος ^ν _ρ προς τους εν σκο τει το φως το α λη θι
νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα σις
ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι ^ν _ρ

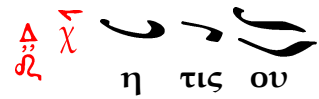
Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

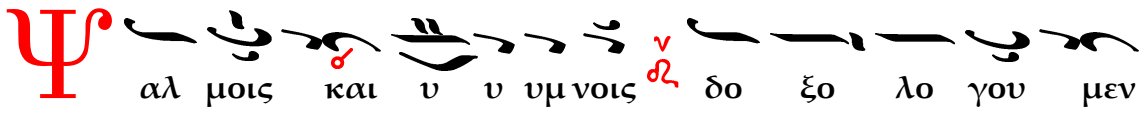
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Α _ρ ^χ και πε ρι ι ε ζω σα το ^ν _ρ

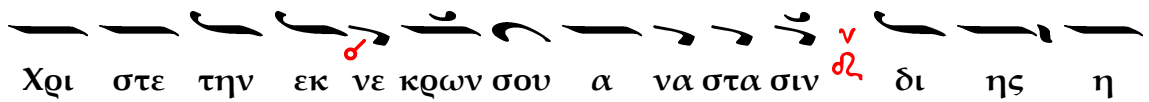
X^{Νη} ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ
αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε ^ν _ρ τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων ^ν _ρ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,

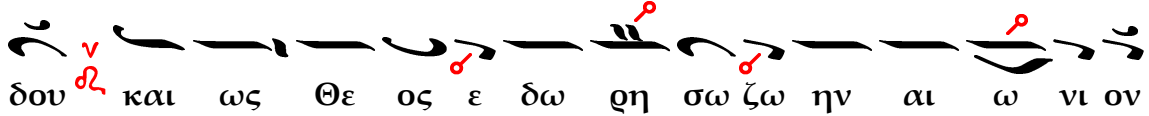
 η τις ου

 ου σα α λευ θε σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις δο ξο λο γου μεν

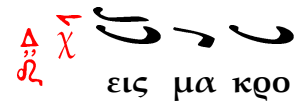
 Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η

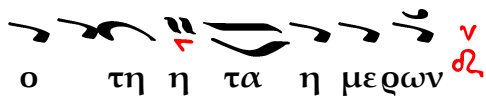
 μα ας η λευ θε ρω σασ της τυ ραν νι ι δος του Α

 δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον

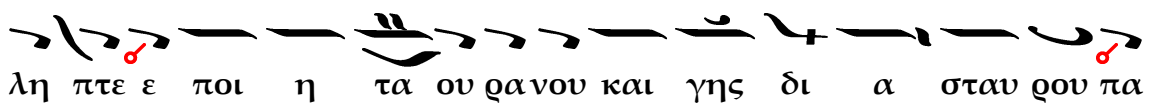
 και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε,

 εις μα κρο

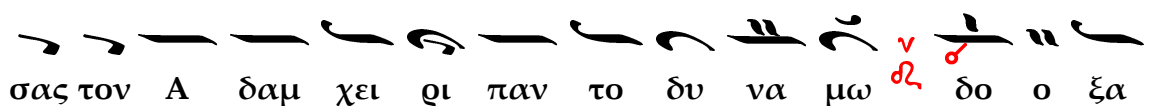
 ο τη η τα η με ρων

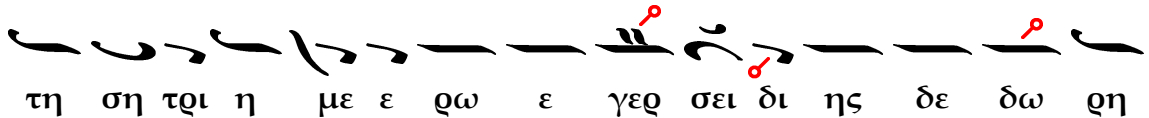
Ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα

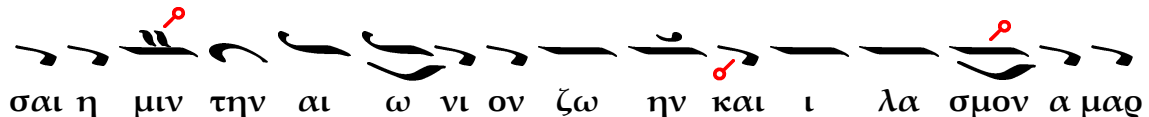
 λη πτε ε ποι η τα ου ραν ου και γης δι α σταυ ρου πα

 θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασ ας τα φην δε κα

 τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε στη

 σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω δο ο ξα

 τη ση τρι η με ε ρω ε γε ρ σει δι ης δε δω ρη

σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μα ρ

τι ὡς ἄριστος ἐκπλαγῆτος

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και

Αγιω Πνευματι

Και νυν υνκαι αει και εις τους αιωνας

των αιωνων αα μην

Οι εξασει ενσειεια

αανπροβατες και τω φωτι της γνωσε

ωως εελλαμφθε εντες ψαλμικως

τας χειρας κροτη ηησωμεν ευχαριστηη

ρι ι ι ον αι αι νον Θεωωπροσαααα

γο ο ο οντες και τας εντοιχοις και αι πιναα

ξι και ι ε ροι οι οισκε ευ ε ε ε σιν εγ

χα ρα χθει ει σας ι ε ε ρας Χρι ι ι στου ου ου ει

κο ο νας ^Δ της πα να αγνου και αι παν τω ω ων
 τω ω ων Α γι ι ων ^Δ τι μη τι κω ω ως προ
 σκυ υ νη η η σω ω ω ω μεν ^{Νη} α πο βαλ
 λο ο με ε νοι τη η ηνδυσ σε ε βη ^σ των κα
 κο δο ο ξω ων θρη σκει ει ει αν ^{Δι} η γαρ τι
 μη η τη η ης ει κο ο νος ^Δ ως φη σι Βα α
 σι λει ει ει ος ^Δ ε πι το προ το ο τυ πο
 ον δι ι ι α α βαι αι αι νει ^ε αι του με νοι ταις
 προ σβει αις της α χρα αν του ου σου Μη η τρος ^Δ Χρι ι στε
 ε ε ε ο Θε ε ο ο ος η η η η μων ^ε και παν
 τω ω ων τω ω ων Α γι ι ων ^Δ δω ρη θη ναι η
 μιν το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο
 ος ^Δ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρεις)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρεις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
κα τε δε ξ ω τ ρ ι ι η με ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η ς τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι ς η
μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι θ

Τ η ν α α χ ρ α ν τ ο ν ε ι κ ο ν α σ θ π ρ ο σ κ υ ν θ μ ε ν α
γ α θ ε α ι τ ε μ ε ν ο ι σ υ γ χ ω ρ η σ ι ν τ ω ν π τ α ι σ μ α τ ω ν

η μων Χρι στε ο Θε ος βλ η σει γαρ ην δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δα λει ας του εχ θρσ ο θεν ευ χα
 ρι ςως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη
 Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ

μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἦ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἦ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ἦ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦ λαός· Ἀμήν.

* * * * *